

bah posebnih zakonov. Za podpore in doklade se ne plačuje noben davek, niti samoupravne doklade.

V izvlečku objavljena uredba je stopila v veljavo na Jožefovo. Pravilnik k uredbi bo izdal minister za vojsko in mornarico v soglasju s pristojnimi ministrstvi.

Po Jugoslaviji

Oddelek za združništvo osnovan pri kmetijskem ministrstvu. Kakor že znano, smo dobili pred nedavnim novo ministrstvo za prehrano. Z ustanovitvijo tega ministrstva je odpadlo pri kmetijskem ministrstvu ravnateljstvo za urejevanje prehrane. Namesto tega oddelka bo ustanovljenih več novih oddelkov, in med temi tudi prepotrebni za združništvo.

Doslej so spadale vse združne zadeve v oddelek za agrarno politiko skupno s kmetijskim šolstvom. Ker se je pa združništvo pri nas zelo razmahnilo, je nastala potreba po tozadevnem posebnem oddelku, ki je sedaj ustanovljen in bo pospeševal v znatni meri to najvažnejšo gospodarsko panogo v naši državi in posebno še v Sloveniji.

Novice iz domačih krajev

VELIKONOČNO ŠTEVILKO

bomo tiskali v 50.000 izvodih, ker bo to jubilejna številka za 75 letnico »Slovenskega gospodarja«. Prosimo vse oglaševalce, da nam pošljejo svoj oglas vsaj do 3. aprila 1941. — Opozorjamo vse trafike in prodajalce, da bomo izdali to jubilejno številko na 32 straneh in da jo boste prodajali le po 1 din. Prosimo vse, da že sedaj naročijo zadostno število izvodov! — Uprava.

Petdesetletni jubilej zaslužnega prosvetarja in kateheta. V Trbovljah je obhajal 50 letnico na Jožefovo tamošnji g. katehet Jože Zmavc, ki deluje že 23 let med Trboveljčani kot vnet prosvetar ter goreč dušni pastir in vzgojitelj delavske mladine. Trajne bodo ostale slavljenečve zasluge za povzdigo naših organizacij v povečanem Društvem domu. Njegovo delo so stanovanjske hišice »Dom in vrt«, razne preureditve ter naprave v korist posameznikom in splošnosti. Jubilantu želimo še dokaj let med delavskim ljudstvom, katerega je tako vzljubil, da je posvetil njegovi srčni ter umski vzgoji nad 20 let truda polnega dela.

V visoki starosti še vedno samostojen mojster. Dne 21. marca je obhajal v Celju 85 letnico klobučar Franc Šribar, ki je 59 let samostojen mojster v Celju.

Nesreča studenškega mojstra. V Košakih pri Mariboru je neki motociklist povozil bivšega studenškega mojstra Franca Ornika iz Studencev, ki je star 72 let. Povoženega so odpeljali s hudimi notranjimi poškodbami v bolnišnico.

Nesreča na žični železnici. Tovarna lepence na Sladkem vrhu je zvezana s postajo Št. Ij v Slov. goricah z žično železnico, po kateri prevaža razne potrebščine in izdelke. Zadnje dni pa se je vrv vzpenjače pretrgala in 15 z raznim blagom natovrjenih vozičkov je treščilo na tla. Človeških žrtev ni bilo, pač pa je škoda v materialu precej občutna.

Avtomobilist podrl in poškodoval ciganko. Pred dnevi je na cesti Sobota—Črnelavci neki avtomobilist podrl priletno ciganko tako nesrečno, da si je zlomila nogo. Avtomobilist je sicer dajal znamenja, a ciganka je bila gluha, zato se ni umaknila. Po nesreči je avtomobilist naložil ciganko na avto in jo zapeljal v bolnišnico.

Konj zlomil izvoščku nogo. Alojza Krampušša, 50 letnega izvoščka iz Celja, je konj tako hudo brcnil, da mu je zlomil levo nogo nad kolenom.

Otrok se polil z vrelo kavo. V Trnovljah pri Celju je polil po sebi vrelo kavo triletni sinček delavca Ivan Vodopivec. Otrok je dobil hude opekline.

Otrok podlegel opeklina. Ob priliki požiganja trave in dražja se je vnela obleka sedemletni hčerki dninarja Mariji Ocvirk v Bregu pri Polzeli. Otrok je dobil tako hude opekline, da jim je podlegel v celjski bolnišnici.

Eksplodija poškodovala delavca. Franc Barnc, 23 letni delavec iz Hrenove pri Novi cer-

ASPIRIN

tablete

so vse enake!

In vsaka Aspirin tableta nosi „Bayer“-jev križ. „Bayer“-jev križ je edino jamstvo, da ste res dobili Aspirin. Ne pozabite nikdar, da ni Aspirina brez „Bayer“-jevega križa!

Opisno rečnik št. 1251 od 23. marca 1940.

kvi, je pripravil v kamnolomu razstrelivo, ki se je prehitro vnelo. Prenagla eksplozija je poškodovala delavca po rokah, glavi in na očeh. Poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Gostilničar smrtno ponesrečil. Jožef Oblak, 59 letni gostilničar »Pri Levskem mostu« v Celju, se je vračal na večer proti domu. Ko je šel mimo 2 m globoke mlake, je v temi padel po nesreči vanjo in se ni mogel več rešiti. Neki moški iz Lisc je videl šele drugo jutro smrtno ponesrečenega v mlaki in je obvestil o najdbi orožnike.

Otročiček se hudo opeknel. Enoletnemu sinčku malega posestnika Antonu Mastnaku iz Proseneškega pri Št. Juriju ob juž. žel. se je pri štedilniku vnela obleka. Otročiček je dobil hude opekline po obrazu in po vsem telesu.

Voznik podrl občinsko revo. Ko je šla Helena Mlakar, 91 letna občinska reva v Laškem, po cesti, jo je podrl voznik. Starka si je zlomila pri padcu nogo in so jo oddali v celjsko bolnišnico.

Deblo mu je zlomilo nogo. 43 letnemu posestniku Albertu Krošlinu iz Gornjega Brezna pri Humu ob Sotli je padlo deblo na nogo in

Kaj je »kolflang«? Na seji japonskega parlamenta je svet prvič zvedel, da se Kitajci poslužujejo novega orožja, novega načina vojskovanja, ki ga kolflang imenujejo. Kaj je to kolflang, ki tako ogroža japonske vojske na Kitajskem? Kolflang je prav za prav navadna francoska beseda, ki se v francoščini piše »crops franc«, izgovarja se pa »kor frank«. To bi se po slovensko reklo »svobodne čete«. Ker pa Kitajci ne morejo izgovarjati evropske črke »r«, zato namesto nje izgovarjajo »ic«. Tako je nastala »kitajska« beseda kolflang, ki po naše ne pomeni nič drugega kakor »četniško« vojskovanje. Koliko je teh kitajskih funakov, nihče prav ne ve. Najmanj vedo o njihovem številu še Japonci

Podkrajški Judež

Povest iz domačih hribov

»Ko — ko je videl, se je takoj izgubil. Ko je orožnik prišel, ga ni bilo več tam. Vprašal ni nihče po njem.«

»Ali bo tisti molčal?«

»Da, čisto gotovo bo.«

»Ali vedo tvoj oče?«

»Ne. Nihče ne ve kakor ti in jaz in oni.«

»Jaz bi ti še besede ne bil črnil, če bi že ne bila prej vedela.«

»Tonč! Tonč! Tonč!«

Spreletelo jo je okoli usten, premagati se je hotela, pa ni mogla in je zasula in se začela na ves glas jokati.

»Julka,« je dejal, »kaj pa ti je, za božjo voljo?«

Dolgo ni spravila besede iz sebe.

»Moj Bog, Peter...« so se med ihto trgale besede iz nje, »strašno se mi smili... Pa sramota!... Kako me je sram!... V cerkev — v cerkev si — si ne upam več... Očeta — očeta — bo — ubilo... Vsi jim bodo — bodo privoščili sramoto...«

Spet jo je premagal jok. Tudi Judežu se je raztegnil obraz, ko je videl dekle, ki je bilo tako ponosno, odločno, čisto strto pred seboj.

»Julka, nikar ne misli na najhujše!« jo je skušal

12

tolažiti. »Saj Petra ne dolžijo, sam tudi ne bo povedal, če bodo katerega obsodili, bodo katerega drugega.«

Pogledala ga je s širokim pogledom in rekla:

»Pa saj boš moral ti povedati... Tebe so za pričo poklicali, pod prisego boš moral povedati.«

»Če pa se sodnji izognem? Saj lahko uidem — čez planino — jutri sem lahko že na oni strani meje, kjer me ne najdejo več.«

Za trenutek se ji je obraz razjasnil.

»Kaj? Ušel boš? Ali si zaradi tega rekel, da greš in da se ne vrneš več?... Da bi to storil, ne, tega si ne morem misliti.«

»Saj me ti tudi nisi izdala, ko sem bil v stiski.«

»Meni ni bilo težko.«

»Če morem zate kaj storiti, mi nič na svetu ni pretežko. Zate, Julka, bi storil vse.«

Pogledala ga je nežno in zajecala:

»Zame? Zame? Zakaj pa zame?«

Tedaj ga je premagalo srce:

»Julka, zate bi storil vse, vse... Julka, enkrat me poslušaj, naj ti povem, saj sva danes zadnjič skupaj: kar živim, nisem na svetu imel — kogar tako rad kakor tebe. Na onem svetu boš izvedela, kako sem te...«

Ustrašil se je lastne besede in jo požrl.

Julka je bila vsa rdeča in je stala s povešenimi očmi pred njim. Potem je rekla z mehkim glasom:

»Tonč, če zdaj greš, saj se pozneje lahko spet vrneš.«